

24. SRPNA

H U N Á S

ZPRAVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA

JIRÁSKOVY HRONOVY

tradiční i věčně živé

Jubilejní XXX. Jiráskův Hronov zvolna již vchází do svého závěru. Je jistě ještě předčasné celkově hodnotit jeho význam i přínos pro další ochotnickou práci. Přesto však vyslechněme hlasy těch, kteří se sjeli na tyto nejvyšší ochotnické svátky, kteří vytvářejí atmosféru Jiráskova Hronova, kteří budou hovořit a oceňovat jeho průběh po svých návratech domů tisícům dalších ochotníků.

LADISLAV FIALA z Týna nad Labem je návštěvníkem nejvěrnějším. Letos je na Jiráskově Hronovu po devětatřicáté. „Velmi lituji,“ vyprávěl, „že jsem se nemohl zúčastnit prvního Jiráskova Hronova. Byl jsem tehdy nemocen. Jinak jsem vždy na Hronov jezdil na celou dobu jeho divadelních pořadů. Sám jsem na těchto festivalech hrál osmatřicetkrát. Naposled v roce 1946 v Jiráskově Gerovi. Z Jiráskových her jsem na Hronově hrál všechny kromě Husa. Tehdy totiž vždy na závěr každého Hronova hráli vybraní ochotníci z celé republiky jedno celostátní představení, které se režijně připravilo zde, na Hronově. Přesto však myslím, že umělecká kvalita tehdejších inscenací byla důstojná. Průměrná úroveň představení však nyní je rozhodně vyšší. Z tehdejších představení mi nejvíce utkvěl v paměti Kolumbus v provedení ochotníků z Mladé Boleslavi. Nemohu se zbavit dojmu, že tehdejší Jiráskovy Hronovy byly srdečnější. Po představeních jsme se scházeli v hotelu Sokol, kde stavitel hronovského divadla Freiwald měl pro nás vždy připravenou vtipnou zábavu. Rád si také vzpomenu na řadu veselých příhod, které nezbytně takové množství představení provázely. Stalo se nám, že při páté repríze Jiráskova Bratrstva Pobera z Lomu si rozdál v šatně mariáš a zapomnul přijít na jeviště, že v dramatickém okamžiku scény u Lipan v Roháči z Dubé vběhl na jeviště pejsek a zachoval se velmi nespolečensky, a ty další už nebudu prozrazovat, abyste o nás neměli špatné mínění. My tehdy hráli za značně větších obětí než vy dnes a hráli jsme z celého srdce. Máte dnes jiné možnosti, vy mladí, a přál bych vám, abyste každoročně se na Hronov sjížděli se stejnou láskou jako kdysi my.“

ANNA ŠANDOVÁ z Brna je letos na Jiráskově Hronovu poprvé. „Velice se mi tu líbí a moc mne mrzí, že nemohu zůstat celých čtrnáct dní. Přiznám se, že jsem měla náramný strach z těch diskusních kroužků. Jsem totiž ochotnickou začátečnicí a divadelní teorii znám velmi a velmi málo. Dovolte mi proto, prosím vás, abych touto cestou mohla poděkovat s. Haladovi za jeho trpělivost i odborné rady. Mám teď při odjezdu z toho všeho v hlavě chaos, ale rozhodně budu mít o čem přemýšlet. Na příští Jiráskův Hronov se určitě přijedu podívat.“

RŮŽENA KREJČÍ z Bučovic hovořila více o organizaci přehlídky. „Nejsme nikdy spokojeni. Loni jsme reptali, že nám nedají ani vydýchnout, letos bychom s povděkem přijali i odpolední besedu, alespoň když prší. Jsem zde letos podruhé. Velmi mi vyhovují odborné kroužky. Na diskusích však hovoří stále tiž osvědčení borci. Ostatní jakoby se báli. Nebo se stydí? Proč?“

NAĎA TRUHLÍKOVÁ ze Svatav zůstala ve vzpomínkách mnohých ze svého vystoupení na XXVIII. JH v úloze Anny Frankové. Při svém letošním krátkém pobytu mezi námi pochopitelně vzpomínala na toto divadelní vystoupení a mezi jiným řekla: „Je mi dnes trochu divné, že jsem i já byla mezi těmi, kdo hráli na hronovském jevišti. Víte, tady z druhé strany - z hlediště - se zdá hronovské jeviště těžko dosažitelné. Abych se přiznala, toužím ještě aspoň jednou si na Jiráskově Hronově zahrát.“

Dokončení na 2. straně

bertolt brecht

Už do všech tisícipatrových měst,
přes moře, rozbrázděná zalidněnými loďmi,
do nejvzdálenějších vsí pronikla zvěst,
že osudem člověka je člověk! Proto
žádáme nyní od vás, herců, divadelníků
naší doby — doby převratu a mohutného
podrobení

vší přírody, i té lidské — žádáme, abyste
se konečně změnili a ukazovali nám svět lidí
takový, jaký je: vytvořený lidmi a změnitelný.

Oryvek z básně „Řeč k dánským
dělnickým divadelníkům o umění
pozorovat“

Na čínského lva z čajového kořene

Špatní se bojí tvého spáru.
Dobří se radují z tvých pávabů.
Takové věci
slyšel jsem rád
o svém verši.

BEZ NÁZORŮ A ZÁMĚRŮ NELZE VYTVÁŘET
ŽÁDNÉ OBRAZY. BEZ VĚDĚNÍ NELZE NIC UKA-
ZOVAT; JAK PAK MÁME VĚDĚT, CO JE HODNO
VĚDĚNÍ? NECHCE-LI HEREC BÝT PAPOUŠKEM
NEBO OPICÍ, MUSÍ SI OSVOJIT DOBOVÉ VĚDĚNÍ
O LIDSKÉM SOUŽITÍ, A TO TAK, ŽE SE STANE
SPOLUBOJOVNÍKEM V BOJI TRÍD.

Malé organon pro divadlo

POEZIE A DIVADLO

Touha zpřístupnit poezii co nejširšímu
okruhu posluchačů; dát slovu básníka adekvá-
tní scénický výraz, přivedla na letošní IV.
Volkův Prostějov několik divadel poezie. Ne-
přítis dlouhá tradice zdivadelnění poezie při-
náší omyly, prohry, tápání. Viděli jsme di-
vadla poezie monotematická (Nezvalova „Atlan-
tida“ v provedení Varnsdorfských, Hikmetovy
básně o Praze, Brechtův „Tak mluvil můj čas“),
poezii převrácenou v provedení souboru z
Prostějova) i pásma skládaná z různých básní,
zaměřených k jednomu tématu („Vojna“ vo-
jenského souboru z Litoměřic, „Světová poezie
bojuje“, kterou uvedla Osvětová škola z
Prahy).

Divadla poezie mají společnou funkci: učí
nejen interprety, ale i posluchače a diváky,
kteří jsou pojednou vtaženi na jeviště přímo
do hlubin myšlenek básníka díla, láse k
poezii.

Běžní čtenáři, přicházející do lidových
knihoven, sáhnou raději po díle prozaickém.
Neopřehledná pokladnice naší i světové poezie
jim zůstává utajena. Proto se sdružují mi-
lovníci poezie ponejvíce kolem knihoven (ale
nejen u nich, jak svědčí oba dnešní soubory),
aby v literárních pásmech působili na cit di-
váka a probouzeli v něm lásku k dobrým
básním. Avšak pouhé recitační večery s běž-
nou praxí sólových recitátorů postupem času
nutí inscenátory k touze najít ještě jiný
výraz. Divadelní. Tak vzniká divadlo poezie.

Složitá mašinerie divadla a dnešní technika
polyekranů a play backu zvýrazňuje (ovšem
jen vhodným zapojením techniky) slovo bás-
níka. Dává mu trojrozměrný výraz. Světlem,
zvukem, hudbou dokáže ještě účinněji než
dříve působit na rozum a cit diváka. Ovšem
pouze v tom případě, že forma je podřízena
obsahu, myšlenkám díla. Kouzelníci s desítky
promítačkami, které vynechají vždy v nej-
méně vhodný okamžik, slovo básníka ubíjí.

A ještě jeden výrazný výsledek má divadlo
poezie: učí recitátory mluvit rodným jazykem.
Mluvit krásu řeči a také i krásně mluvit.
A nedá se říci, že by z našich ochotnických
jevišť (jubilejní JH nečiní výjimku) zaznívala
vždycky jenom krásná čeština nebo sloven-
ština. Divadlo poezie bude divadlem, bude-li
přemýšlivý režisér pomáhat dotvářet recitáto-
rům jejich práci. Divák se naučí mluvit
poezií, herce krásně mluvit a režisér má ti-
síc a jednu možnost dotvořit slovo básníka
ve velikou poetickou podívanou a poslyšenou.

(Jb)

OTAZNÍK NAD DIVADLEM POEZIE

Viděli jsme včera dva programy. Náhod-
ských a Trenčanských.

Byl jsem vyzván, abych o nich napsal. Lehko
se to řekne, ale těžko realizuje. Posudte sa-
mi: Léta letoucí vidíme na Hronově desítky
divadelních představení, konfrontujeme je, dis-
kutujeme o nich, snažíme se dojít k zohlednu-
jícím závěrům.

Ale divadlo poezie je zánem, který se ve
větší míře začíná objevovat až v posledních
letech. I když disponuje celou řadou insce-
načních výrazových prostředků, je téžisti-
jeho práce umělecký přednes. Soutěže v umě-
leckém přednesu pod záštitou ÚRO se usku-
tečily před časem na Hronově v několika
málo ročníkách. Jedinou základnou, kde se
soustřeďuje úsilí o kvalitativní růst umělec-
kého přednesu i divadla poezie je ústřední
kolo STM — Volkův Prostějov. Ten však má
prozatím charakter pouze soutěžní, vůbec ne
pracovní, diskusní. Nedává tedy předpoklady
pro řešení základních teoretických otázek.
A na profesionální půdě je situace ještě
horší.

Tak, a teď odpovídej na otázku, jak hod-
notíš včerejší představení? Netroufám si říci,

jak je hodnotím. Mohu pouze z pozice svého
osobního vkusu a nevelkých vlastních zkuše-
ností položit několik otázek do diskuse:

Má přednášec pouze konstatovat obsah au-
torova textu, nebo má vyjadřovat svůj vlastní
názor? — Náhodští totiž v závěru svého pás-
ma říkali, že zemřeli bojovníci, ale že synové
dělají boj otců. To je sice záměr správný, ale
interpretace mu zůstala mnoho dlužna (Viz
dialog Hus — Pálec).

Je možno směřovat výrazové prostředky
herce a přednášce? Trenčanskí oblékli před-
nášce do realistických kostýmů, nechávají je
realisticky se pohybovat; ale jejich mluva je
vysoce stylizovaná. Jedny prostředky jsou
vlastní herci, druhé přednášce.

A vyskytla se řada dalších otázek:

Zvládnutí jevištní techniky tak, aby nerušila
svou nedokonalostí. Vztah k verši. Kvalita
mluvy.

A co ještě nám přinese zítřejší diskuse o
pásmu Brechtovy poezie a Vojny?

Ale myslím si, že by se mělo především
diskutovat, jak na to jít, aby divadlo poezie
našlo své pravé místo v naší společnosti.

Vladimír Halada.

JIRÁSKOVY HRONOVY (Dokončení)

Členku Slovenského národního divadla v Bratislavě EVU POLÁKOVOU jsme
zastihli po obědě při černé kávě. V krátkém pohovoru shrnula své dojmy
z Hronova takto: „Musím přiznat, že jsem si nikdy nepředstavovala, že zájem
ochotníků o divadlo může vyústit do diskuse tak odborných, jak jsem
na Hronově svědkem. Profesionální porota postupuje v pohovorech se
soubory velmi a velmi kriticky. — A velmi se mi líbí, že o tuto vysokou
náročnost jsou žádání přímo ochotníky. A ještě maličkost. Víte, že teprve
zde jsem se důkladně seznámila s mnoha slovenskými ochotníky?“

A nakonec příspěvek dr. Koenigsmarka. „Čtli na mně, abych se pro-
jádřil, jak se mi líbí v Hronově. A k tomu vtipně. Haha! Kdybych byl J. R.
Pickem, snad bych tentokrát nechtěl být J. R. Pickem a chtěl bych být ta-
kovým tím člověkem, který se v Hronově ocitá v jiném světě, strádá krásné
vzpomínky a kritické dojmy. Nechtěl bych být Jaroslavem Janovským, kte-
rému se Hronov zapsal devíti stehy na lebce. Otřes mozku lze dostat v Hro-
nově i bez pomoci filmařů. Proto nechci být ničím jiným, než jsem. Člově-
kem, kterému se tady líbí. Ačkoliv ten mrdový reflektor pohládl i mou
lebku. Proto bych nechtěl být tím filmařem od toho reflektoru.“

Čtěl bych být vtipný. S tím reflektorem to vtipně nebylo. Proto se v dis-
kusích říká, že na Hronově se dost nepracuje se světly. Ale to je detail.
Hronov. — Líbí se. — Ml.“

A tímto přiznáním končíme i my předběžné hodnocení JH.

(rak)

Slovo o souboru

Dvakrát proti válce

Po věřejším slavnostním večeru spatří hronovské obecenstvo ještě jeden večer věnovaný poezii. Tentokrát se schází na společném jevišti soubor s delší zkušeností s nováčky v recitaci. Olomoučtí (Recitační kroužek Jiřího Wolkra při MDO) mají za sebou pět úspěšných let. Začínali prostou recitací v malém kolektivu. Chodili recitovat do škol a nemocnic.

Pásmo z veršů Bertolta Brechta „Tak milý můj čas“ je prvním pokusem souboru o zdivadelnění poezie. Myšlenka vznikla z plánu uvést pásmo pokrokových německých básníků. Při probírce veršů a hlavně Válečnou čítankou, se ukázalo, že Brecht stačil vyslovit všechno, o souboru slo. Myšlenky ryzi, ostře protiválečné a protifašistické. Starší členové souboru, sami zkušenými recitátory, jak svědčí řada cen z Wolkrových Prostějovů za sólovou recitaci či přednes, vychovávali novou generaci recitátorů. Dodavatelem čerstvých sil jsou kola STM.

Druhý soubor je vojenský. Jeho mládí je vzhledem k síle výrazu, který chlapci v uniformách našli hned napoprvé, takřka neuvěřitelný: souboru je šest měsíců. Je pravda, že členové souboru mají před sebou již jen několik desítek (už se v stříhání metru blíží k půlmetru) dní vojenské služby. Ale odnášeli si do civilního života nejen zkušenost s divadlem poezie a lásku k veršům, ale i prvé místo z letošního Wolkrova Prostějova (dělili se o ně s Olomouckými) i účast na XXX. JH. Ale slyšíme, co o sobě říkají sami:

Osohy: 5 mladých mužů (kteří – ať již téměř dva roky ve vojenském, neztratili smysl pro poezii a vytrvale milují dobré verše).

Doba: leden, už skoro únor 1960 (poněkud syčravý).

Místo: jedna – pokud možno z neizapadléjších pohraničních odloučených jednotek (zato ale kouzelná příroda, pro poezii jako stvořená).

Přesnější určení: půda (nemající však nic společného s

Člověkem z půdy). Jsme soubor nejamatérštější, vysoké záze ne-žádáme, poct si ceníme a pana Sommra z Člověka z půdy neznáme.

V těchto podmínkách spatřil světlo světa nápad vytvořit divadlo poezie.

Čtyři stěny půdy byly naplněny hlasným jednáním, jaký tvar dát zamýšlenému nápadu. Nakonec zvítězil návrh scénického pásma s názvem VOJNA.

Přetupujeme před zkušenými divadelníky, abychom ukázali svou práci, za níž se nám dostalo tak čestného uznání, jako je pozvání na XXX. JH. Jsme mladí a proto jsme se snažili vytvořit mladé dílo jak provedením tak výběrem. Starou jsme ponechali pouze myšlenku, kterou končí poslední báseň našeho večera:

Nechceme válku, chceme žít,
je čarokrásný boží svět!

(jb)

Beseda nejvzácnější

Ministr akademik Zdeněk Nejedlý přijal po představení Pana Johanesa delegaci svatoňovického souboru. Vysoko hodnotil jeho inscenaci a zdůraznil platnost Jiráskovy hry v současné době. Velmi pochvalný soud o představení napsal také do kroniky souboru. „Znamenitě byl vyzvednut kontrast mezi zlobou výbojného Rybrcoula (Pana Johanesa) a masou českého lidu jdoucí za zosobněnou národní i sociální svobodou“, napsal do kroniky Zdeněk Nejedlý. „Správně vyzvednut především tento druhý kladný svět jako nejúspěšnější síla dnešní doby směle se stavící za svá práva...“

V závěru téměř hodinové besedy Zdeněk Nejedlý řekl: „Ochotnická práce by měla být ideovým školením pro naše ochotníky. Velmi důležitým školením. Neměla by být proto podceňována tak, jak se tomu děje. Nehrát však jenom divadlo pro divadlo, ale především proto, aby ochotníci na studiu divadelních her ideově rostli.“

(tz)

Wolkrov recitační kroužek MDO v Olomouci při práci

POUČENO ARISTOKRATY . . .

Poučeno Aristokraty vedlo předsednictvo diskusi o Panu Johanese cestou od podráždění nohou k pomoci. Úvodní referát s. Jaroslava Tumlíře měl své těžiště ve výkladu uvedených hry a v zamýšlení, jak dnes k její inscenaci přistupovat zejména z ochotnických pozic. Jeho názory na možné nové inscenace výklady obou ústředních postav hry (titulní a princezny) byly velmi podnětné a daly konečně směr celé další diskusi. Druhá část jeho referátu hodnotila pak představení, vyvažuje spravedlivě chválu i výtky.

V tomto duchu diskuse pokračovala a mířila hlavně k otázkám uvádění Jiráskových dramát a k potřebě jejich nového jevištního uvedení. Takováto beseda byla ostatně nutná před plněním ochotníky, kteří nejen často slyšávají o jakési Jiráskovské divadelní problematice, ale dokonce ji ve své praxi i naléhavě pociťují. A přece se těžce dopatřují k její podstatě. Domníváme se, že některá diskusní vystoupení mnoho napověděla. Například dramaturgická úvaha Antona Kreta o možnostech vyrovnání se s některými kompozičními nedostatky Pana Johanesa scénickými prostředky. Zejména bohatější charakterizaci ústředních postav a těsnějším přimknutím epizodních figurek k ústřednímu konfliktu hry. Jaroslav Tumlíř uvažoval o lidovější typizaci k ústřednímu konfliktu hry. Prof. dr. Klementina Rektorisová upozorňovala, jak je princezny Kačenky. Prof. dr. Klementina Rektorisová upozorňovala, jak je princezny Kačenky. Prof. dr. Klementina Rektorisová upozorňovala, jak je princezny Kačenky.

Stejně hodnotné byly některé další připomínky z pléna o otázce patosu, o zvláštnostech Jiráskovy stylizované řeči a jejího přednesu, o pochopení lidové podstaty náboženských pojmů ve hře nebo o interpretaci obrazných řeči.

Nikdo nepochybuje o velké hodnotě této diskuse i o ceně úvah na ní pronášených. Proč však tak poctivě představení, jako bylo svatoňovické, nebylo více využito jako konkrétní materiál pro diskusní příspěvky? Chodili jsme kolem něj tak trochu po špičkách. A přece svatoňovický soubor si zasloužil poctivě myšleného podrobnějšího hodnocení. Je talentovaný, pracovitý i cílevědomý. Má předpoklady pro další vývoj. Patří přece, jak řekl Jiří Beneš v závěru diskuse, k tomu nejlepšímu, co mezi venkovskými soubory u nás máme.

(tz)

Hosté z Jugoslávie

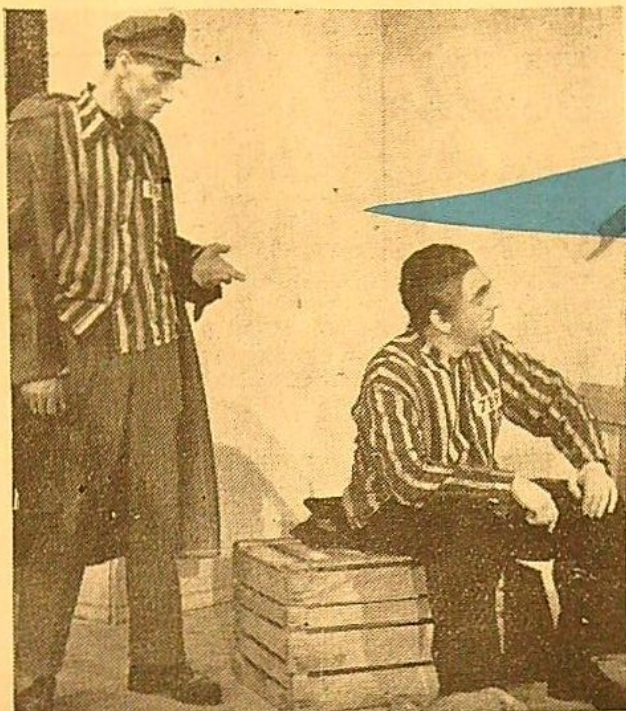
a Německé spolkové republiky

Na besedě konané včera odpoledne se seznámili další zahraniční hosté letošního jubilejního Jiráskova Hronova s rozvojem a problematikou našeho ochotnického divadla. Vitáme srdečně na XXX. JH JURAJE SPEVÁKA, tajemníka pro věci kultury Rady autonomní oblasti Wojwodina z Federativní republiky Jugoslávie, a zástupce svazu „Verband für Heimat- und Volksbühnenspiele“ Bochum, paní ANNEMARIE STERN z Berlína a ANNELIESE ALTHOFF z Oberhausenu.

MEZ - ČZG - TEPNA

Prohlídka náhodských závodů – Moravské elektrotechnické závody, České závody gumárenské a Tepna – se koná již zítra 25. 8. Sraz účastníků přesně v 8 hodin na Komenského náměstí v Hronově. Navrát autobusem asi ve 13.30 hod. Přijďte včas a nezapomeňte si vzít s sebou občanské průkazy!

z diskuse

ČK MAKYTA Püchov - Peter Karvaš: Návrat do života

OCHOTNICKÉ DIVADLO V ZAHRANIČÍ

(Z besedy se zahraničními delegáty)

MAĎARSKO
Po událostech v r. 1956 poklesl počet maďarských ochotnických souborů ze 7.000 na 1.500. Dnes hraje v Maďarské lidové republice asi 3.000 souborů. Působí většinou na vesnici, ve městech je ochotnická činnost velmi neobvyklá.

V Maďarsku nehrají divadlo děti. Nejsou pryč do 12 let schopné prožitku. Osvětový ústav v Budapešti vypracoval plán ochotnického divadla na 15 let. Tento plán ob-

sahuje program minimální a maximální. Hlavním úkolem minimálního programu je výrazné zvýšení úrovně jevištní řeči a pohybové kultury ve všech souborech do pěti let.

RUMUNSKO
U nás si ochotníka ceníme nejen jako člověka s talentem, ale především jako uvědomělého občana, prohlásili rumunští hosté při besedě.

V 9.000 souborech pracuje v Rumunsku 80.000 ochotníků.

V krajských městech je 22 lidových uměleckých škol s divadelními sekcemi. Tyto školy mají 70 poboček v okresech.

Ústřední celostátní festival divadelních ochotníků je pořádán v Rumunsku vždy jednou za dva roky a nese jméno velkého dramatika Caragiale.

I nejlepší rumunští spisovatelé píšou jednoaktové hry pro ochotníky.

Domy osvěty na okresech posílají své instruktory do skupiny 6 vesnic, aby tam doporučili vždy jinou hru. Když jsou pak hry ve všech vesnicích nastudovány, vyměňují si navzájem inscenace, takže každá obec zhlédne v době dvou měsíců 6 různých představení. (12)

VĚRNÍ ODKAZU ALOISE JIRÁSKA

Věra, v den 109. výročí narození Aloise Jiráska, byla po polední uspořádána tradiční pouť k Mistrovu hrobu.

Za všechny účastníky Jiráskova Hronova promluvil nad hrobem předseda přípravného výboru dr. Karel Červinka. Vzpomněl Mistrova života a díla, jehož odkazu si dnes hluboce vážíme pro jeho lidovost a pokrokovost.

Slavnostnímu aktu byl přítomen i akademik Zdeněk Nejedlý.

DNES

HRONOV

- 14.30 Rozloučení se souborem na MNV
- 15.30 Divadlo poezie, Olomouc
- 20.00 B. BRECHT: TAK MÍEL MŮJ ČAS
Soubor VÝCHOD, Litoměřice VĚJNA
- 20.30 Sokolské sady
Taneční zábava v přírodě
- 21.00 Velký sál ZK ŠZ - Slavie
Beseda se soubory

NÁCHOD

- 20.00 Divadelní soubor ČK Makyta, Püchov
Peter Karvaš: NÁVRAT DO ŽIVOTA

ŽIVOTA

HRONOV

- 8.00 Práce v odborných kroužcích
- 8.00 Komenského náměstí
Prohlídka náhodských závodů
- 10.00 Diskuse v plénu - Slavie
- 11.30 Uvítání souboru u divadla
- 14.30 Rozloučení se souborem na MNV
- 15.30 ČK Makyta, Püchov
- 20.00 P. Karvaš: NÁVRAT DO ŽIVOTA
- 20.30 Sady u Pramenů - diapozitivy
- 21.00 Beseda se souborem - Slavie

NÁCHOD

- 20.00 Studio J. Skřivana, Brno
V. Petrov: KDYŽ KVETOU RŮŽE

PERLIČKY

Z KROUŽKŮ A DISKUSÍ

- ▶ vrátil jsem se o čtyřicet let dopředu...
- ▶ přes prázdniny jsme divadlo adoptovali...
- ▶ porota je nejvyšší divadelní ochotník.
- ▶ nechci zde mluvit skutečně nějak konkrétně.
- ▶ V časopise U nás se psalo, že Velké Svatoňovice mají 1630 obyvatel. Na diskusi členové souboru tvrdili, že v obci žije 1200 lidí. Nezapočetl snad časopis do počtu obyvatel i všechny umělecké porady souborů?

HRONOV kontra PÍSEK

Divadelní činnost naší mládeže a ústřední kolo STM v Písku, které se staly po nedělním celostátním aktivu v Náchodě předmětem zvýšeného přátelského zájmu ochotníků, podnítily redakci zpravodaje, aby požádala některé přímé účastníky a organizátory Šrámkova Písku o jeho srovnání s jubilejním JH.

L. HOLUBÁŘOVÁ a J. VORAČEK:

"Diskuse v Písku nejsou sice tak hluboce zasvěcené a autoritativní, jejich sympatickým známkem však je, že jsou vedeny tak, aby byly poučením a podnětem v další práci souborů. Nikdo není podezříván a napadán, naučností se jednoznačně odsuzuje.

Rovněž patronáty, které uzavírají průmyslové závody a JZD, nenesou ani stopy formálnosti. Patroni po celou dobu pobytu souboru pořádají pro své hosty různé akce - výlety, exkurse, společenské večery. Také společ. večery pro ostatní návštěvníky mají vždy zajímavý program.

JH je však Šrámkovu Písku stále ještě vzorem po stránce organizační. Minimě tím vítání a loučení se soubory, spolupráci s tiskem, rozhlasem a podobně. Rovněž vřelý a přátelský poměr, jako mají hronovští občané, obyvatelé Písku ke své přehlídce ještě nenalezli."

JAN ŠVESTKA:

Přijel jsem do Hronova zidealizovaného vyprávěním účastníků předcházejících přehlídek a pod dojmem krásných vzpomínek na Šrámkův Písek. Kdo z vás v Písku byl, jistě chápe moje nadšení. V čem jsem nyní zklamán? Inu, některými účastníky Hronova. Líde se sem sjeli ze všech koutů naší vlasti, aby shlédli představení svých šťastnějších soků. Nežlobte se na mne, ale je na některých z vás vidět, že jste zestárlí. Ne šedinami, které by z vás dělaly starce. Snad vaše zkušenosti vám leží na bedrech. Neumíte se srdečně zasmát a čekat na příležitost ke kritizování. To Písek žije v docela jiném duchu. Tam je cítit na každém kroku mládí. Mláď, které čeká na úsměv a úsměvem oplácí. Zajedte si příští rok alespoň na několik dnů na Šrámkův Písek omladit své myšlení. Bylo by to určité k užitku vaší další práci a příští přehlídce zde, v Hronově."

Obdržené příspěvky nás, upřímně řečeno, poněkud překvapily svým kategoricky jednoznačným postojem i konečně tím, že se nezmiňují o nejhlavnějším - soutěžních hrách. Přesto se nám líbí zápal a nadšení, jimiž dotazovaní horují pro svou přehlídku. A to jistě omluví i skutečnost, že mládí ve svém zápalu často mívá své soudy velmi přísné a nekompromisní. (rak)

CO VY NA TO?

Marie VOTAVOVÁ, Svitavy

Co říci k letošnímu Hronovu? Je pro mne stále stejně kouzelný, jako když jsem zde byla poprvé. Stále stejně milý svým srdečným ovzduším, přátelskými stisky rukou i nekonečnými diskusemi o divadle, jež s náruživou opravdovostí vedou lidi, kteří se včera ještě neznali. Čas, vyhrazený kroužkům i plenární diskusí, zřejmě ani zdaleka nestačí, a tak se v nich pokračuje všude - u oběda, při černé kávě, na náměstí i na procházce v sadech. Nejvíce mne zaujalo představení plzeňské Mediky. Bylo v něm spousta nových podnětů

i otevřených dveří k dalším inscenačním možnostem.

Velmi jsem byla překvapena odpovědností a opravdovostí, s nimiž pracovní komise prováděly rozbor inscenací. Odvážím si plný blok poznámek, které mi budou dobrou pomocí v další práci. Nemohu se však zbavit dojmu, zda některé, samy o sobě vysoce zajímavé připomínky a závěry profesionálních pracovníků, nebyly pro celou řadu ochotnických účastníků poněkud nerosrozumitelné, respektive příliš odtahované od toho, co by hlavně chtěli a potřebovali se dovědět. Ale to jistě je již problém daleko širšího dosahu.

„U NÁS“ — ZPRAVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA — Vydává Ústřední dům lidové tvorivosti v Praze spolu s přípravným výborem XXX. JH. Redakční radu řídí Jiří Valenta. Vedoucí redaktor dr. Pavel Vavruha. Výtvarná spolupráce Jiří Zhiba. Technický redaktor Vladislav Vlk. — Distribuci provádí OD Náchod. Tiskne Jiskra, tiskárnské závody, n. p. Pardubice, provoz 24 Hronov.

Cena 50 haléřů.

N 05-01608